

Протокол

№

гр. София, 14.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав, в публично заседание на 14.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9969** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 15.28 часа се явиха:

ИЩЦОВАТА СТРАНА Г. Г. Г. – уведомен по чл. 138, ал. 2 от ГПК, се явява лично.

ОТВЕТНАТА СТРАНА Агенция „Социално подпомагане“ (АСП) – уведомен, се представлява от юрк. К., с пълномощно.

ПОДПОМАГАЩАТА СТРАНА Ю. „Асоциация на бащите в България“ – уведомена, не се изпраща представител.

За СГП - прокурор Д..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ д-р З. В. М., се явява.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА, че е допусната съдебна експертиза.

СЪДЪТ СНЕ самоличността на вещото лице, както следва:

З. В. М., 57 годишна, българска гражданка, неосъждана, без дела и родство ищеца и без дела ответната страна.

СЪДЪТ предупреди вещото лице М. за отговорността, която носи по чл. 291, ал. 1 от НК и същата обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

Вещото лице М.: Известна ми е наказателната отговорност. Депозирала съм експертизата, която поддържам.

ИЩЕЦЪТ: За процесуална коректност оттеглям пълномощното от адвокатката, която ме представлява и за следващото съдебно ще внесе пълномощно и ще ме представлява друга адвокатка.

По отношение на експертизата, запознах се с нея. Имам възражение за налични много и съществени непълноти. Имам искане за допълнение и отговор от страна на вещото лице на допълнителни въпроси, поради което я оспорвам в сегашния си вид. Задачата поставена от съда не е изпълнена от експерта в експертизата. Необосновано е достигнало до грешния извод, че няма отчуждение и следователно няма виновен. При самопризнания и данни от ответника, експертиза отделно на СГС и собствени наблюдения вещото лице не е достигнало на заключение за наличие на родителско отчуждение, нито причини за възникване.

Моля вещото лице да отговори на следните 3 допълнителни въпроса, които подробно съм описал в становището, което представям с копие за съда и страните. Тези въпроси, моля съда да допусне. Няма да ги чета. Един от тях касае изясняване на данните за родителско отчуждение. Втория въпрос е да отговори цялостното поведение на ответника (те са на стр. 8 и 9) и третото е вещото лице да обясни някои от наблюденията си.

Имам доказателствено искане. Да се представят тестовете, които вещото лице е използвало при изработване на експертизата, ведно с методиката как са оценявани тези тестове. Приложил съм и моля да бъдат приети - единна методология за обследване на най-добрия интерес на детето, според която не е правилно да се провежда интервю на дете, при което е налице такъв проблем. Приложени са подобрени решения от практиката на ВКС от 2019 г. и 2021 г., което представлява 1/3 от делата на ВКС по родителските отчуждения. Приложена е още една статия с практика на Европейския съд за правата на човека, както и становище среща между обудсмана и Административен съд - Варна, в която се говори за родителско отчуждение и как това законово да бъде регламентирано. Приложил съм и решение от СГС по делото за домашно насилие, което вещото лице е цитирало в настоящата експертиза. Ако съдът отклони искането вещото лице да отговори на тези въпроси, за следващото съдебно за моля да бъде назначена друга експертиза.

СЪДЪТ намира следното: вещото лице е посочило какви методи е използвало, какви беседи е провело и какви са неговите заключения в качеството му на експерт - психолог. Изразеното становище от ищеца, съдът ги възприема не като искане за допускане на нови задачи или други задачи, а като становище по отношение на експертизата и най-вече несъгласие с крайния извод на вещото лице. Като цяло експертизата ще се прецени, ведно с другите доказателства по съществуването на спора. Вещото лице е депозирало заключение, предупредено за наказателната отговорност, която носи и това заключение вещото лице го поддържа в настоящото съдебно заседание.

Юрк. К.: Аз считам експертното заключение за изчерпателно и пунктуално. Доколкото задачата на вещото лице е експертна, то няма функции по спорното право. То е дало заключение в рамките на своята компетентност. Нямам въпроси към вещото лице, моля да бъде прието заключението.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме. Експертното заключение се цени с мотивите към крайния съдебен акт.

СЪДЪТ не намира за нужно да задължава вещото лице да прилага тестовете и отговорите на база, на които е изградило своето заключение. Ако има въпроси в тази връзка ищецът може да ги зададе към вещото лице.

ИЩЕЦЪТ: Считам, че вещото лице не е анализирано изобщо наблюденията от интервюто с детето. Има цитирани поведенчески прояви на детето. Например: разделен лист, има нарисувана картина, детето иска да е само в далечна гора, само в къщичка, какво означават тези неща. Това адекватно поведение ли е за дете госпожо вещо лице. Това не говори ли за някакво поведение и за някаква нарушена връзка?

Вещото лице М.: Не знам дали е колега господина, защото е приложена е проективна методика, през която се показва неосъзнаваните процеси и преживявания на детето без да се казва какво да рисува детето. Елементите се проследяват в проективната методика. Нещо друго, което искам да отбележа е, че в иска и въпроса са формулирани и се говори за синдром на родителско отчуждение. Аз изцяло в експертизата съм показала, че такъв синдром не съществува в българско законодателство и това е спорна теория. А когато се говори за отчуждение, тогава по този начин по който аз съм правила експертизата се вижда дали има изобщо елементи на отчуждение. И такъв елемент не се наблюдава в този момент на изследването при детето. Проективната методика е най-точната за тази възраст, защото децата в тази възраст с навлизане в юношеството не са склонни да споделят и да говорят за своите преживяване и по-скоро родителския авторитет е малко на заден план, а приятелския авторитет е там и затова през тази методика те проявяват своите скрити мисли и преживявания. Няма такъв термин в класификатора и М. 11. Не наблюдавам някакво отчуждение, резервираност. Напротив, детето през цялото време подканя баща си. Включва ги и двамата родители. То посредничи между тях. До този момент няма отчуждение. В друг момент може и да е имало, но аз не съм го видяла. Посочила съм, че се касае за 15 годишно момиче.

ИЩЕЦЪТ: Предложил съм на вещото лице, на вниманието му практика ВКС, това е практика на въззивни и окръжни съдилища, на Европейския съюз, дискусия на омбудсман с варненските апелативни съдии как да се приеме законодателство, което да реши този синдром. Приложено е и в становището му статия от съдия Г. И. от В. за институционното безсилие при родителското отчуждение. Тоест цялата съдебна практика е базирана и се основава на наличието на такъв синдром. Дали вещото лице ще го нарече С. или родителско отчуждение е второстепенно. Но то съществува от много години.

СЪДЪТ УКАЗВА на ищеца, че няма отношение към задачата на вещото лице. Каква е практиката на ВКС и какви статии има по въпрос по същество ще се обсъди от състава, ако са част от доказателствата.

ИЩЕЦЪТ: Моля вещото лице да отговори на трите въпроса, поставени в становището, което съм предоставил, с копие.

Имало ли е родителско отчуждение за периода 2018 – 2019 г., когато се е случило деликта на ответника, след като към днешна дата не го констатираме?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: В документите няма отбелязано. Всички специалисти, които са работили, казват че няма родителско отчуждение, а наблюдават нарушена комуникация между родителите, което е съвсем различно. И в момента съществува

тази нарушена комуникация.

ИЩЕЦЪТ: Това не е вярно. Векспертизата по гр.д № 12423 пише, че е налице родителско отчуждение по други механизми.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: Има начален етап, но не е установяват родителско отчуждение.

ПРОКУРОРЪТ: Нарушена двустранна комуникация или нарушена тристранна?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: В момента е едностранна, защото майката заявява, че се опитва прави връзка с таткото, когато детето е в режим на лични отношения, но е блокиран насрещен номер и тя не може да установи връзка с бащата, когато има да му съобщава неща, които са свързани с детето.

ИЩЕЦЪТ: Тъй като детето продължава да отказва и ден днешен да се вижда в определеното по привременните мерки време, как обяснявате това? Това нее ли нарушена връзка? Това не е ли отчуждение?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: В периода преди да работят специалисти по делото има такава информация, но след като са започнали да работят услугите и специалистите се е подобрила връзката с бащата и той вижда своето дете в момента.

ИЩЕЦЪТ: Цялостното поведение на ответника, а не само бездействията, били ли са адекватни за да предотвратят възникването на родителско отчуждение?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: Агенцията за социално подпомагане, както и подразделенията към нея са с консултативна функция и към Държавна агенция за социално подпомагане и Държавна агенция закрила на детето, съществува мрежа от социални услуги, които разполагат със съответните специалисти да се намесят в подобни действия и въпрос на време е да се оцени и да се направи преценка, с кои точно специалисти ще се свърже семейството, защото това е не е прост процес, ами е дълъг процес на връзка на терапевтична и консултативна работа със семейството, когато има нарушени взаимоотношения и когато има тежки дългогодишни конфликти в семейството. Те са въздействали като са търсели най-подходящата услуга, така че да е разпозната и от семейството като тяхна услуга и това не може да се случи с еднократен процес.

ИЩЕЦЪТ: Как вещото лице ще обясни, изхождайки от клъстера на осемте симптома на С., което самото вещо лице е цитирало на стр. 11 желанието на детето да е само, в къща, не с майка си, дори приятели или цялостното поведение? На това нямаме отговор.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: Това не е в клъстер, а това е едно теоретично предложение на Г., което не е в клъстера и не е синдром. Изобщо не е диагноза. Ако е синдром, това ще е диагноза. В съответния международен сертифицикатор той не съществува и ще продължава най-вероятно и в М. 11 да не съществува, спрямо най-новите международни документи, които излязоха октомври месец. Аз ги разпечатах, ако уважаемия съд иска, мога да ги предоставя. В тях категорично се казва, че двете най-големи здравни институции (Световната здравна организация и Американската психологична асоциация) отхвърлят използването на т.нар. синдром на родителско отчуждение, затова държавите не трябва да го ползват, защото води до много грешна практика в съответните съдебни практики.

ИЩЕЦЪТ: Аз също съм цитирал в становището точно дефиницията за болестното състояние в М. с наклонен шрифт. Бих искал да попитам вещото лице следното. Счита ли вещото лице, че родителското отчуждени е еквивалентно или алтернативно има на проблем в отношенията между детето и отглеждания го родител, както е дефинирано в М.?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М.: Не е дефинирано. Здравната организация прави индекс на тази проблематика, за да го разгледа, но то не е дефинирано и не влиза в М. като синдром на родителско отчуждение, а като проблеми в родителското отношение. Нищо общо няма със синдрома. Той е индекс само.

ИЩЕЦЪТ: Тоест ако разбирам правилно вещото лице счита, че това не са еквивалентни понятия и цялата практика съдебна е без основания.

СЪДЪТ ПРЕКЪСВА ищецът. Същият прави изводи вместо вещото лице. Изразява становище по същество.

ИЩЕЦЪТ: Нямам други въпроси.

Останалите страни(поотделно): Нямаме въпроси. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на съдебно-психологичната експертиза, изготвена от вещото лице д-р З. В. М..

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на вещото лице определеното възнаграждение в размер на 200,00 лв. (двеста лева) от внесения депозит, за което се ИЗДАДЕ разходен касов ордер, който се ВРЪЧИ на вещото лице М..

ИЩЕЦЪТ: Моля вещото лице да предостави копия, с препис за страните тестовите и отговорите на бащата, от които е изведено заключение за типа на родителите, както и методологията за оценяването. По точкова система ли е, отговори от А, Б, В ли са, как се оценяват. Да обоснове, защо е нужно изясняването на типа родител.

Юрк. К.: Мисля, че няма отношение, доколкото става въпрос за проблем в отношенията между родителя и детето.

ПРОКУРОРЪТ: С оглед последните отговори на вещото лице, считам, че не се налага допускането на допълнителна експертиза.

СЪДЪТ намира следното: както вече беше изразено, ищецът не е съгласен с крайния извод на вещото лице и по всякакъв начин се опитва да обърка вещото лице. Вещото лице в качеството си именно на експерт, заявява становище, което поддържа. Как е достигнало на това становище и на база на какви способности вещото лице е описало. Не следва да се прилагат съответните тестове. Вещото лице изразява своето становище под формата на експертиза и крайно заключение. Дали същото ще се кредитира или не е въпрос по съществуването на спора, както и дали вещото лице било ли е длъжно и дали е съобразило съответната практика на ВКС. Следва да се има предвид, че практиката се съобразява от съдебните състави по тълкуването на закона, само и единствено когато е тълкувателно. Практика по отделни дела, по които се обсъждат други доказателства между други страни, може да служи само за сведение. В тази връзка представените извадки и практика ще се приемат за сведение. Поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА извадките представени от ищеца, за сведение.

ОСВОБОДИ от залата вещото лице.

ОСТАВЯ без уважение искането за прилагане на съответните тестове, които вещото лице е използвало.

Страните(поотделно): Нямаме други доказателствени искания.

Прокурорът: Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

ИЩЕЦЪТ: Моля да ми бъде даден срок за писмени бележки.

Юрк. К.: Считаю иска за неоснователен. В хода на процеса е неуспешно доказана. Не са доказани и предпоставките, които са необходими по реда на ЗОДОВ – чл. 4, вр. чл. 1. Няма доказано бездействие. Няма причинно следствена връзка. Няма и вреда, поради което считам иска за неоснователен. В случая става въпрос за отношения, които са с частноправен, с личен характер, в които органът за социално подпомагане е изпълнил своите задължения пунктуално и благодарение на усилията положени от експертите, се е стигнало до контакт между родителя и детето.

От друга страна законодателят в чл. 528, ал. 4 ГПК е регламентирал задълженията на дирекция „Социално подпомагане“, единствено за съдействие. Тоест изпълнението на режима на лични отношения е в компетентността на съдебен изпълнител, а ДСП няма такива правомощия. Моля за срок за писмени бележки, в които да изложи подробно съображения.

ПРОКУРОРЪТ: Присъединявам се към становището на ответника за неоснователност и недоказаност на иска. Нищо от твърденията в исковата молба не беше доказано в хода на съдебното дирене.

СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОННИЯ СРОК.

ПРЕДОСТАВЯ на страните 10 дневен срок за депозиране на писмени бележки.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.53 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: